

Så vil jeg gøre det svage stærkt for dem

Ældste Wolfgang Pilz

Områdehalvfjerdser, Tyskland

**Ældste
Wolfgang Pilz**

Den by, hvor jeg voksede op, er omgivet af smukke skove, som stadig i dag svarer til billedet af de romantiske tyske skove. Disse skove var oprindelsen til mytiske historier og beretninger om gamle dage. Ved et enkelt vandhul, der er kendt som Siegfrieds kilde, skulle en begivenhed have fundet sted, der er relateret til den mytologiske verden i det centrale og nordlige Europa.

Vores helt hedder Siegfried, kendt i de nordiske lande som Sigurd.

Denne unge mand beskrives som modig, stærk og eventyrlysten. Hans berømmelse steg yderligere, da han bekæmpede en drage med sit sværd. Efterfølgende badede han i dragens blod for at blive usårlig. Desværre faldt i selv samme øjeblik et lindeblad ned på hans ryg, så en enkelt plet ikke var dækket af blod.

Denne plet blev senere årsagen til hans undergang. Siegfried blev involveret i en intrige mellem to dronninger og blev efterfølgende dræbt i et baghold. Under jagten blev han dræbt af et spyd, der blev kastet af en forræder, der kendte til sandheden om hans sårbare plet, da han bukkede sig ned for at drikke af kilden.

Siegfrieds dristighed var baseret på hans følelse af usårlighed, men han havde en sårbar plet, som hans fjende kendte og udnyttede.

Vi føler os ofte også sikre og usårlige i vores overselvtilid. Men hvis vi ikke anerkender vores svagheder og vender dem til styrke, kan vi også blive overvældet.

Jeg opfordrer jer til at følge Moronis råd, da han formanede os til at tage vores svagheder til Herren:

»Og hvis menneskene kommer til mig, vil jeg vise dem deres svaghed ... [F]or hvis de ydmyger sig for mig og har tro på mig, så vil jeg gøre det svage stærkt for dem.«¹

Personlig individualisme, et utiltrækende karaktertræk, vores tendens til at flamme op, let blive vrede, at tænke og tale grimt om andre, at fryde sig over andres ulykke, uretfærdigt dømmelse eller fordømme andre – alt sammen noget der gør os sårbare og nemme ofre. Vi bærer ofte rundt på karaktertræk, der bliver rodfæstet i os som unge, men som vi aldrig har arbejdet på. Somme tider er det konsekvenserne af oplevelser, vi har haft i vores barndom eller ungdom, som vi ikke selv er ansvarlige for. Uanset årsagen bør vi tage disse svagheder til Herren. Han kan helbrede os. Han forventer, at vi lægger et offer på alteret – ikke et offer som i gamle dage, men et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd.

Kong Davids ord viser, at folk i gamle dage allerede vidste, at brændofre alene ikke var nok: »Mit offer,

Gud, er en sønderbrudt ånd, et sønderbrudt og sønderknust hjerte.«²

Den opstandne Herre gentog dette i den nye verden umiddelbart efter, at han bekendtgjorde ophævelsen af brændofre: »Og I skal som offer bringe mig et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd. Og den, der kommer til mig med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd, ham vil jeg døbe med ild og med Helligånden.«³

I disse dage, hvor denne artikel kommer frem, er der FSY (Til styrke for de unge) overalt i Europa. Disse konferencer er ikke bare for sjov, men har til hensigt at undervise vores unge i, hvordan de forbereder sig på at modtage guddommelig vejledning. Så de unge kan tage det, de lærer derhjemme, med sig. Under konferencen underviser de vores unge i at følge et adfærdskodeks, som afspejles i deres adfærd og selv i deres udseende. De opdager, hvor deres personlige svagheder er, så de effektivt kan beskytte sig mod modstanderens pile. Bagefter vender de hjem med et ønske om at iføre sig Guds fulde rustning, så der fremover ikke er nogle ubeskyttede svage punkter i deres åndelige legeme.

Lad os glæde os over styrken hos »Zions ungdom«, der står urokkeligt midt i vore dages uroligheder. ■

NOTER

1. Eter 12:27.
2. Sl 51:19.
3. 3 Ne 9:20.

Besøg af søster Joy D. Jones, Primarys hovedpræsident

Gitte Røder

Primarypræsident, Københavns Stav

Et ganske særligt besøg

Tirsdag den 13. februar 2018 skete der noget specielt: Hovedpræsidenten for alle primaryer i hele verden, søster Joy D. Jones, besøgte Danmark med et besøg som en del af en lille Europarundtur. Alle præsidentskaber for Hjælpeforeningen, Unge Piger og Primary i Malmø, Aarhus og Københavns stave var inviteret.

Involvering og ikke foredrag

Vi var mange, der så frem til aftenens foredrag, som viste sig slet ikke var noget foredrag. Søster Jones havde planlagt at involvere os alle, hvilket betød, at hun lagde ud med at kalde 4-5 frivillige op på forhøjningen til en lille demonstration. Formålet var at vise, hvor vigtigt det er, at alle bidrager, arbejder sammen og finder frem til en

løsning. For hvordan kan man vide, hvilket tal der står på de sider, man ikke kan se på en terning? Og hvordan kommer man med et kvalificeret gæt på, hvilket tal der står i bunden af den, når den står på et bord, man sidder omkring og ikke må røre den eller rejse sig? Og samarbejdet virkede: De kom meget klogt frem til, at tallet i bunden var summen af de sider, de kunne se.

Forskellige emner

Søster Jones talte derefter om at fokusere på den enkelte, at hele andre, selv om vi ikke kan helbrede som Kristus, at kirkeledere er kaldet til at hjælpe andre med at opnå og/eller styrke deres vidnesbyrd (efter de har styrket deres eget). Hun fortsatte med at tale om principper for åndelig forberedelse, taget fra Håndbog 2, nemlig

bl.a. studium, faste, bøn og være lydige. Her sammenlignede hun dagligt studium med, at vi er nødt til at børste tænder hver dag, det nytter ikke kun at børste tænder længere tid om søndagen. Derefter brugte hun en del tid på at tale om værdien af lærerrådsmøder.

Næste involvering var at stille spørgsmål til salen. Et af dem var: Hvad bekymrer jer i jeres kaldelse?

Om at give råd

Da hun talte om råd, kom der også spørgsmål til salen: Hvad virker? Hvad virker ikke? Vi har alle noget at bidrage med, Ånden kan lade 1 + 1 være mere end 2, og et råd bør være en »åbenbarende oplevelse! Hun afsluttede med – selvfølgelig! – at lade os øve os ved at bede os finde sammen i grupper af 4-5 personer og forestille at være et menighedsråd.

En inspirerende aften

Det var en inspirerende og opbyggende aften, hvor vi alle kunne tage noget med hjem. ■

Deltagerne i den inspirerende aften

Stavskonference i København, den 7. og 8. april 2018

Finn Lykkegaard, redaktør

En konference, der var set frem til med spænding

Det er vel generelt sådan, at de fleste ser frem til en stavskonference med spænding, men efter de særlige nyheder, der blev modtaget i forbindelse med generalkonferencen, der blev afholdt blot ugen før, var spændingen og forventninger til netop denne konference nok lidt større end normalt.

Og det må vel i sandhed siges, at denne konference fik noget af et historisk præg over sig.

Konferencen var under præsidium af ældste Axel Leimer, områdehalvfjerds fra Tyskland, der i øvrigt er tiltrådt som missionspræsident i Berlin pr. 1. juli.

En usædvanlig lørdag

Som normalt til konferencerne i Københavns Stav indledtes konferencen med et lederskabsmøde, men denne gang var det anderledes. Vi havde

lederskabsmøde, men stavens kvindelige ledere (Hjælpeforening, UP og Primary) var inviteret ned. Meget naturligt, fordi mødet i høj grad handlede om omsorg – altså det program, der afløser de nu »pensionerede« programmer hjemme- og besøgsundervisning.

Efter lederskabsmødet var staven vært ved et »konferencemåltid«, hvor enhver kunne deltage, hvorefter aftenmødet for alle voksne fandt sted.

Lørdag aften

Mødet lørdag aften indledtes med en tale af stavspræsident Erik Bernskov, der nævnte, at vi nu skal til at gøre tingene anderledes, og at det er nødvendigt engang imellem at se udad. Han omtalte det arbejde, som især missionærerne udfører hver aften foran Det Ny Teater i forbindelse med opførelsen af »The Book of Mormon, The Musical«, hvor der hidtil var uddelt

16.000 eksemplarer af Mormons Bog. Det er en aktivitet, der er blevet rost fra flere sider. Det er frø, der uddeles.

Efter sang fra et blandet kor fra de københavnske menigheder under ledelse af søster Susanne Bryde fra Gladsaxe Menighed lyttede vi til søster Eva Stokholm, stavens hjælpeforeningspræsident. Hun udtrykte stor taknemmelighed for den besøgsundervisning, der er blevet udført og vidnede om, hvordan søstre rundt om i menighederne er vokset med »Omsorg på Kristi måde« og om det hellige i omsorgsprincippet.

Efter søster Stokholm lyttede vi først til søster O'Bryant, der tog afsked og vidnede om mirakler gennem tro samt præsident og søster Olsson, der vidnede om de velsignelser, der venter, når vi arbejder i Herrens Hus.

Ældste Axel Leimer

Ældste Leimer indledte med at fastslå, at vi kommer i kirken og tjener, fordi vi er forenet i troen på Kristus, forsoningen, Joseph Smiths rolle, Mormons Bog samt troen på præsident Russell M. Nelson som Guds profet. Vi kan være uenige om detaljer, men kan ikke sammenligne hinandens vidnesbyrd.

Vi skal ændre os gennem omvendelse og formes af Gud, og det kan være en pinefuld proces. Kristus er den eneste, der har levet et fuldkomment liv, og kun i og gennem ham kan vi blive fuldkomne. Kristus og ikke forsoningen frelser

Talerne ved lørdagens aftenmøde

Talerne ved konferencens hovedmøde

Forsoningen berettiger

Det er forsoningen, der giver Kristus ret til at tale for os. Gennem den underkastede han sig alle ting. Alle de ting, vi kan lide, påtog han sig gennem den uendelige forsoning, hvorefter han beseglede det på korset og gennem opstandelsen. Spørgsmålet er: Vil vores møde med Frelseren være et celestiale øjeblik, sådan som det skete for nefitterne? Skriften er fuld af vejledning til, hvordan vi kan opnå det. Når vi forstår, at Kristus taler vores sag, vil vi kunne føle virkelig glæde, selvom vi ikke er fuldkomne, for forsikringen om vores egen frelse vil vokse. Hurdlen i dag ligger i spørgsmålene til en tempelbefaling – kan vi opfylde dem, er vi på rette vej.

Ældste Leimer afsluttede med sit yndlingsskriftsted fra 2 Nefi, kap. 1, vers 15.

Og så blev det søndag

Søndagen indledtes som vanlig med en minikoncert med ikke alene et veloplagt stavskor under ledelse af søster Lis Løve Andersen med søster Shurtliff ved flyglet, men også et

ungdomskor, der sang GUFs temasang samt nogle solister.

Inden opretholdelserne oplæstes et brev fra Det Første Præsidentskab om omsorgsprogrammet. Som det første under opretholdelser afløste ældste Leimar præsident Michael Olsen, der jo er kaldet som ny missionspræsident, og opretholdt præsident Paulsen som ny 1. rådgiver i stavspræsidentskabet og bror Steen Gershøj Petersen fra Roskilde Menighed som 2. rådgiver.

Præsident Paulsen foretog derefter de historiske afløsninger/opretholdelser i staven – disse er omtalt andetsteds.

Præsidenterne talte

Mødets første taler var stavspræsident Erik Bernskov, der fulgte op på ældste Leimers tale om forsoningen og mindede om, at uanset hvor vi er, har vi alle brug for Frelseren. Han blev efterfulgt af præsident Michael Olsen og præsident Steen Petersen, der begge takkede og bar vidnesbyrd om Frelseren og det gengivne evangelium. Det er med Kristus, at vi kan nå helt hjem til vor himmelske Fader.

3 søstre og præsident O'Bryant

Vi lyttede til 3 stærke vidnesbyrd fra hhv. søster Maria Carl fra Allerød Menighed, der forbereder sig til mission, søster Lisa Perkins fra Roskilde Menighed, der gribende fortalte om sin omvendelse, og søster Lene Frost fra Gladsaxe 1. Menighed, der vidnede om vigtigheden af at holde sig nær til Herren. De blev efterfulgt af præsident O'Bryant, der udtrykte sin taknemmelighed for såvel missionærer som medlemmer og fortalte, hvor svært det er at forstå, at deres mission er ved at være slut.

Ældste Axel Leimer

Konferencens sidste taler var – naturligvis – ældste Leimer, der endnu engang vidnede om præsident Nelsons profetiske rolle som Guds talerør og om, at Herren altid kalder den rette person på rette tid. Vidnede om, hvordan Guds ånd er i Kirken, og at de nye ting har været undervejs længe. Alle Kirkens ledende råd har været med inklusive søstre. Vi har brug for vedvarende at studere og kan ikke leve på det, vi læste for 20 år siden. Den nulevende profet vejleder os om måden at leve evangeliet på i vor tid og leder Kirken ind i sikkerhed.

Ældste Leimer afsluttede med at vidne om, at Jesus er Kristus, og at han døde, fordi han elsker os. Dette er Herrens kirke, gengivet gennem profeten Joseph Smith, og vi er en del af et stort værk. ■

Historiske ændringer

Finn Lykkegaard, redaktør

Flere gennemgribende nyheder

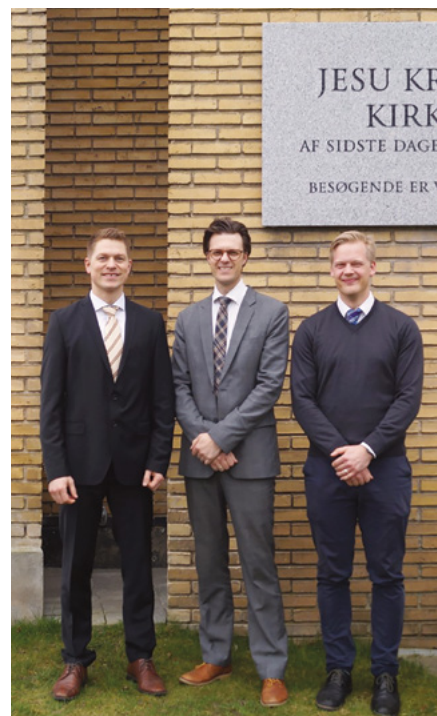
Der er næppe tvivl om, at mange søskende, der – verden over – lyttede til generalkonferencen den første weekend i april i år, har tænkt:

Wauw – det var nyt. Ikke alene blev hjemme- og besøgsundervisning, som vi kender det og har brugt det i årevis, »pensioneret«, der blev også ændret radikalt i strukturen for Det Melkise-dekske Præstedømme og på en sådan måde, at nogle bagefter – spøgefuldt – udtrykte, at de var blevet afløst til en generalkonference. Vi vil ikke beskæftige os med den nye »omsorgsindsats« ud over, at der nu ligger en del arbejde og venter i såvel ældsternes kvorummer som i Hjælpeforeningens

præsidentskaber i menighederne med implementeringen.

Usædvanlige afløsninger og opretholdelser.

Vi har allerede andetsteds beskrevet opretholdelsen af en ny rådgiver i stavspræsidentskabet i København, men det virkelig usædvanlige – og det reelt historiske – var jo, at til denne stavskonference blev samtlige højpræsternes gruppeledelser og kvorumspræsidentskaber i menighederne afløst som følge af den ændring, der blev bekendtgjort til generalkonferencen. Ingen tvivl om, at stavspræsidentskabet havde en særdeles travl uge mellem de to konferencer. Ikke alene

Det nye præsidentskab for Unge Mænd

skulle konferencen forberedes, men en række brødre skulle kontaktes og afløses, medens andre skulle interviewes og kaldes. Men det blev nået.

Nye kvorumspræsidenter.

De nye kvorumspræsidenter, hvoraf dog flere var gengangere, blev: Bror Daniel Ferrall, Allerød Menighed, bror Ulrik Bernskov, Frederiksberg Menighed, bror Benjamin Kofod, Gladsaxe 1. Menighed, bror Henrik Bryde, Gladsaxe 2. Menighed, bror Kristian Larsen, Slagelse Menighed, og bror Jens Ole Frederiksen, Roskilde Menighed. Der skete i sagens natur ingen ændringer i de 3 grene.

Unge Mænds Præsidentskab

Der blev også kaldet et nyt Unge Mænds præsidentskab i staven med bror Daniel Nørrung som præsident med bror Michael Dalsgaard og bror Peter Benjamin Klestrup som rådgivere.

Liahona ønsker alle til lykke – en spændende dag. ■

De nye kvorumspræsidenter

METTE PAULSEN, KØBENHAVNS STAV

Københavns Stav fejrer Hjælpeforeningens fødselsdag

Eva Stokholm, stavens hjælpeforeningspræsident

Et interessant tema

Københavns Stavs hjælpeforening afholdt foreningens fødselsdagsfest lørdag den 21. april 2018 under temaet »i min søsters sko«. En dag der var fyldt med aktiviteter, hvor der var mulighed for at lære hinanden og en selv bedre at kende.

Dagen begyndte med fælles brunchbord, hvor alle havde bidraget med en ret. Der var lige fra rugbrød, wienerbrød, pandekager over vitaminshot, juice, frugt, ost til grød, frikadeller, sirup, muffins, gulerødder og meget, meget mere. Under brunchen blev der delt sko-historier. Søstrene viste en sko frem og fortalte, hvorfor den betød noget særligt for den pågældende. Der blev vist flade sko, brude-sko, træsko, højhælede sko, sorte sko, orange sko, røde sko osv. Historierne fik både grin og anerkendelse frem.

Tøj-bytning med socialt islæt

Under maden var det også muligt at bytte tøj. Alle kvinder var blevet opfordret til at kigge i klædeskabet og medbringe det tøj, som de alligevel ikke brugte. Kvinderne kunne så kigge på det donerede tøj og gøre et godt fund, og på den måde ville tøjet igen blive brugt. (Det tøj der ikke fandt nye hjem, blev afleveret til genbrug. Det blev til 6 sække til »Blå Kors«, der hjælper alkoholikere. En stor tak til de mange, der havde doneret).

Mange fine workshop

Så blev det tid til workshop x 2, der var to runder med de 5 workshop.

- Hjertesprog v/Line Colvig Eriksen
Workshop om at leve fra hjertet.
Være til stede i nuet når vi er

Tidskapslen

De fire »oprindelige« søstre

- sammen. Åbne vores sanser for både at give og modtage fra hjertet.
- Håndarbejdshygge v/Charlotte Hentzen og Conni Eriksen
Medbring selv materiale eller bliv inspireret af en ekspert.

De mange glade søstre

NAVNEYT

- U Jam v/Hollie Steed Dansefitness for alle. Klassen vil bestå af danse fra hele verden, som blandes til hip-hop-rytme. Forvent sved på panden!
- Hygge eller fest v/Christina Toft Bliv inspireret til, hvordan du laver sjove aktiviteter med veninderne eller planlægger en fantastisk fest.
- Børns sprogudvikling v/Eva Stokholm Få information om den tidlige sprogudvikling og tips til, hvordan du stimulerer den.

En tidskapsel blev åbnet.

Afslutningsvis samledes alle søstre i aktivitetssalen og under stor bevågenhed – og med megen håndværkersnilde – åbnede præsidenten og hendes ene rådgiver en »glemt« tidskapsel. Kapslen var nedsat i kælderen i 1982 (HF's 140-års fødselsdag) og skulle efter planen været åbnet efter 25 år – men ak, den blev glemt og kom først for nylig frem i lyset. Åbningen skete efter indledende bemærkninger fra bror Bent Raymond Jørgensen, der som stavens historiker havde passet på den siden fundet og præsident Jesper Paulsen.

Det var tydeligt, at søstre havde såvel stor glæde som morskab af at betragte de forskellige memorabilier, efterhånden som de kom frem i lyset – ikke mindst de 4 søstre i forsamlingen, som i sin tid var med til at skabe kapslen.

En skøn dag fyldt med søsterkærlighed og fællesskab. ■

Mormon på arbejdspladsen

Helle Kristensen

Horsens Menighed, interviewet af Marlene Olsen, ass. redaktør

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

*Søster Helle Kristensen,
Horsens Menighed*

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg er sygeplejerske i en lægepraksis 30 timer om ugen. Jeg har med kronikere at gøre, diabetes-, blodtryks-, nyrepatienter osv. Jeg behandler sår og laver rejsevacciner, ja, alt muligt sygeplejerskearbejde.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

Jeg sagde det til min ansættelsesamtale, da de spurgte, hvad jeg brugte min fritid på. Det var ok, jeg måtte bare ikke prædike i min arbejdstid. Mine kollegaer spørger, hvilke

traditioner vi har til jul og påske, ellers ved de efterhånden, hvad jeg står for.

Står du indimellem i nogen dilemmaer i forhold til din religion?

Jeg har haft en ung pige, der ønskede abort. Hende sendte jeg videre til lægen. En anden ung pige var meget i tvivl, om hun skulle have abort, og hun havde egentlig besluttet sig for at beholde barnet, da hun kom. Jeg kunne kun støtte hende i det. Senere ønskede samme pige en abort, og her fik hun tid hos lægen. Det er en svær situation at stå i, fordi de står og ønsker råd. Det er ikke mig, der sætter stempet og underskriften, og det har jeg det godt med.

Vi har selvfølgelig patienter der ryger og drikker for meget. Her bruger jeg evangeliet. Her er det vel det modsatte af et dilemma? Her er det virkelig en velsignelse at kunne bruge visdomsordet i det stille.

Har du nogen særlige missio-næroplevelser på dit arbejde?

En kollega spurgte mig en dag: »Hvad er det egentligt med dig og din kirke?« »Hvad er forskellen på dig og Folkekirken?« Jeg fortalte lidt om vores trosartikler. Jeg skulle tænke hurtigt. Jeg har lært, at når jeg åbner munden, så vil ordene komme. Jeg bad en hurtig bøn, og så kom ordene. Jeg fortalte

hende om bøn. Om hvordan det hjælper mig i mit familieliv, arbejdsliv, i svære situationer, om hvordan det giver mig en dejlig fred. Min kollega svarede: »Uh, det bliver jeg helt rørt over, jeg beder nemlig også«. Og det blev jeg jo glad for at høre.

Jeg havde tænkt, at jeg ville fortælle en masse om trosartiklerne, men der kom noget helt andet.

Min chef spurgte mig engang, om jeg til et personalemøde ville fortælle 5 minutter om mormonismen? Jeg bad meget og snakkede med min familie om det. Det hjalp mig meget, så jeg kunne fortælle overordnet om Kirken. Jeg kom blandt andet ind på visdomsordet. Jeg fortalte også om Guddommen, om hvordan vi tror, at Gud, Kristus og Helligånden er tre adskilte personer. Mine kollegaer sagde: »Det gør vi da også!«, men jeg måtte forklare, at folkekirken troede på treenigheden. Det var lidt sjovt.

Chef: Hvor er det dejligt at høre, at der er nogen der tør tage stilling. Vi andre tror bare lidt her og der.

Efter mødet var der en helt anden accept af mig. Jeg kunne i hvert fald føle en forandring. Jeg kan ikke sætte ord på, men det blev bare nemmere. Jeg sagde, at jeg ikke fordømte nogen, det kan jeg jo ikke. Jeg arbejder jo med folk, der har det svært med forskellige ting. Mine kollegaer tør måske fortælle mere om deres liv, når de ved, at jeg ikke fordømmer.

Det er mig, der får mest ud af at dele evangeliet. ■

Mit yndlingskriftsted

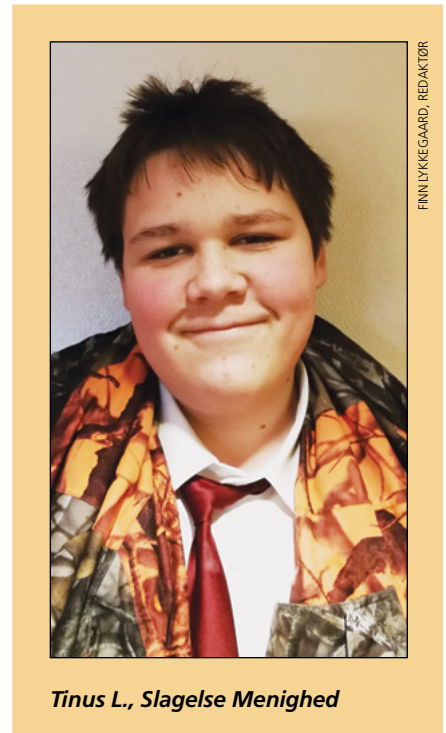
Tinus L., 15 år, Slagelse Menighed

Alma 1:28-29

Og således ordnede de kirkens anliggender; og således begyndte de at få vedvarende fred igen til trods for alle deres forfølgelser

Og se, på grund af kirkens standhaftighed begyndte de at blive overordentlige rige og at få overflod af alt, hvad de end stod i behov for – en overflod af flokke og hjerde og fedekvæg af enhver art og også overflod af korn og af guld og af sølv og af kostbarheder og overflod af silke og fintvævet linned og al slags godt beskedens klæde

Det er mit yndlingskriftsted, fordi det viser, at hvis vi som medlemmer af Kirken følger Herrens anvisning, vil vi kunne have fremgang i alle ting. ■

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Tinus L., Slagelse Menighed

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend

venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■